

BANUA NIHA KERISO PROTESTAN

(THE PROTESTAN CHRISTIAN CHURCH)

B N K P

PUSAT LATIHAN PENDIDIKAN INJIL

Achter het Licht aan...!

door Hillie Veneman

'Je moet wel lef hebben om als uitgezonden medewerker in een ver land aan de slag te willen gaan en daar te werken en te wonen! En dan helemaal alleen en je spreekt hun taal niet en je kent de cultuur niet.. Hoe moet dat dan? Zie je dat echt wel zitten? Geïsoleerd op een klein eiland. Weinig faciliteiten, internet is lastig, geen privacy, weinig kwalitatief goede medische voorzieningen, een aardbeving- en tsunamigevoelig gebied. Wat moet je daar? Er zijn toch wel veiliger plekken te bedenken? Het moet toch wel een beetje te doen zijn? En het regent er ongeveer op 260 dagen per jaar? Is het geschikt voor toeristen? Zijn er sportvoorzieningen en mogelijkheden om uit te gaan? NEE???. Hoe hou je dat vol?'

Als je het op die manier bekijkt, kun je al snel tot de conclusie komen dat je inderdaad wel gek moet zijn of veel lef moet hebben. Maar ik heb het idee dat ik hier juist op mijn plaats ben, dat ik precies ben, waar God me wil hebben. Alles loopt nog niet op rolletjes en dat is soms best zwaar. Toch vertrouw ik erop dat Hij met me meegaat en er altijd bij is en dat ik altijd met Hem kan overleggen als het soms moeilijk is.

Waar ben ik? Sinds februari 2012 ben ik uitgezonden door Kerk in Actie als onderwijskundige naar Nias, een eiland dat deel uitmaakt van Sumatra in Indonesië. Het is de bedoeling om een bijdrage te leveren aan het verbeteren van de kwaliteit van het onderwijs dat valt onder de Protestantse kerk van Nias (de BNKP). In de eerste plaats zal ik als docent werkzaam zijn op de theologische hogeschool voor met name de studierichting tot godsdienstdocent. Ook is het de

bedoeling om training en advies te geven met betrekking tot verbetering van de theologische hogeschool en de scholen voor basis- en voortgezet onderwijs van de BNKP. Verder is er een nascholingsinstituut voor predikanten en godsdienstdocenten waar ik me

voor zal gaan inzetten. En daarnaast hoop ik dat de kerken in Nederland en Nias van elkaar kunnen leren en elkaar beter kunnen leren kennen.

Nu ik een paar weken op Nias ben, wordt de immense taak mij steeds meer duidelijk. Maar ook wat een voorrecht het is dat ik hier mag werken. Ik probeer te kijken naar de context en wat passend is voor de situatie op Nias. Op dit moment ben ik voorzichtig begonnen met het geven van Engelse les op een pas geopende basisschool van de BNKP. Op deze manier maak ik kennis met de school, leer ik de leerkrachten kennen en hoop ik er achter te komen op welke manier ik hen kan helpen. Al meteen kwam ik erachter dat de meeste leerkrachten van de lerarenopleiding Engels afkomstig zijn en geen opleiding hebben gevolgd tot leerkracht voor het basisonderwijs. De school is afgelopen jaar geopend en heeft alleen twee groepen voor de eerste klas (in Nederland groep 3). Het is de bedoeling om er een kwalitatief goede school van te maken waar goed onderwijs in Engels en in ICT de speerpunten zullen zijn. Ik ben gevraagd om nascholing te organiseren voor de leerkrachten en ook mee te denken over de vormgeving van curriculum en management voor deze nieuwe school.

Ik verwacht dat ik de komende jaren de school van dichtbij kan zien gaan groeien. Wat nu nog een school met 1 leerjaar is, moet uitgroeien tot een complete basisschool gevolgd door een op te richten en vorm te geven tweetalige school voor voortgezet onderwijs. Men droomt zelfs van een te openen opleiding tot leraar basisonderwijs. Inderdaad een project van vele jaren. Overweldigend, ja, maar ook het besef dat ik hier helemaal op m'n plaats ben. Ik mag meedenken over de vormgeving van kwalitatief goed onderwijs waarin elk kind/elke student tot z'n recht komt en kansen krijgt om te leren.

Als je kijkt naar alle taken die op m'n bord liggen, kun je misschien zeggen dat je wel veel lef moet hebben om daaraan te beginnen. En helemaal als je rekening houdt met alle externe omstandigheden van huisvesting, cultuur, rampen enz. De afgelopen jaren heb ik in Indonesië gewerkt als docent op de opleiding tot leraar basisonderwijs in een ander gebied. Nu mag ik de komende jaren hier op Nias mijn steentje bijdragen aan het onderwijs. Ik mag beginnen aan een nieuw hoofdstuk of misschien zelfs wel aan een nieuw boek in mijn leven. Ik heb ervaren dat God aan alles heeft gedacht en alle details heeft uitgewerkt en mij zelfs een toekomstige echtgenoot heeft gegeven die mij kan helpen om een cultureel verantwoorde aanpak te kiezen!

Al is alles nu nog niet helemaal helder, toch heeft de eerste kennismaking met het onderwijs hier mij duidelijk gemaakt dat er iemand nodig is die samen met de plaatselijke leerkrachten en docenten wil meehelpen om de schouders er onder te zetten; niet voor even, maar voor de komende jaren. Een nieuwe spannende wereld, maar met zicht op het Licht van Pasen dat de weg blijvend verlicht.

'Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als iemand in mij blijft en ik in hem, zal hij veel vrucht dragen. Maar zonder Mij kun je niets doen.' Johannes 15:5.